

Η ΚΑΛΠΑΖΟΥΣΑ ΠΡΟΟΔΟΣ

Υπάρχουσι παρ' ἡμῶν ἄνδρες συστηματικῶς μεμφήμοιοι, ἄνδρες εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑποίων ἀδύνατον νὰ εἰσδύσῃ ἢ ζωογόνοις ἐλπίσι κρείττονος μέλλοντος. Οἱ ἄνδρες οὗτοι οὐδενὸς ὑποπτεύοντες τὰς παρ' ἡμῶν ὑπιστάμενας ἀτελείας, εἰς ἰδιοσυγκρασίαις, ἢ ἕνεκα διοικητικῶν ἀμειψιμοῦσι, προκειμένου λόγου περὶ τῆς καλπαζούσης ἐν τῇ κλασικῇ ταύτῃ χώρα προόδου· ὅτι δὲ ἡ πρόοδος παρ' ἡμῶν διαφεύδουσα τοὺς νόμους τῆς φύσεως δι' ἀλμάτων τελεῖται, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐνὸς πρὸ μικροῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδ' ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν δύναται νὰ δανεισθῇ, ἀφ' ἧς ἢ καταπεσοῦσα δημοσία πίστις ἀνορθοῦται ὡς ὁ παραλυτικὸς τῆς γραφῆς καὶ ἡ Ἑλλὰς δανειζέται ἢ ἀκριβέστερον χρεοῦται 135 ἑκατομμύρια, ὅπως ἀληθεύσῃ τὸ «ἀπολώμεθ' ἂν, εἰμὴ ἀπολώλαμεν». Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται τὸ θαῦμα τοῦτο; Πῶς ὁ παραλυτικὸς ἐπεριπάτησεν; Ὁ λόγος εὐκατανόητος καθότι διὰ μὲν τοῦ νέου δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων, τὸ κεφάλαιον τοῦ δημοσίου χρέους παραβαλλόμενον πρὸς τὸ ἐξοφληθῆναι, ἤρξην ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, διὰ δὲ τῶν νέων φόρων, ὁ ἀφελίτης, ἦτοι οἱ φορολογούμενοι ἐγένοντο πτωχότεροι.

Ἴδού οἱ δύο ἐπιστημονικοὶ λόγοι τῆς πολυκρότου ἀνορθώσεως τῆς δημοσίας πίστεως, τὰ νέα χρέη, οἱ νέοι φόροι καὶ ἡ πολυετής διάθεσις ὑπὲρ φιλοπλούτων δανεισμάτων, τῶν δημοσίων μονοπωλίων. Ἴδού παρ' ἡμῶν ἐξαιρετικῶς οἱ δύο παράγοντες τῆς δημοσίας πίστεως, χρέη καὶ φόροι. Ἀπορον δὲ εἶνε, πῶς προκειμένου περὶ τῆς ἕνεκα τοῦ νέου δανείου παγιώσεως τῆς δημοσίας πίστεως, ἢ ἔξοχον θέσιν κατέχουσα Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ χρηματιστικῇ ταύτῃ πράξει, ὡς συμβαλλόμενος, προτιμῆσαι τὴν σημαντὴν θέσιν τοῦ «συνδρομητοῦ» ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς καθ' ὁμολογίαν ὑποτιμῆσεως δέκα μικροσκοπικῶν δραχμῶν. Ἴσως διότι κατὰ τὴν Γραφὴν, «ὁ ταπεινὸν ἑαυτὸν ὑφωθήσεται.»

ΑΤΤΙΚΑΙ

1887.

Πλένι...

ΗΜΕΡΑΙ

μεν πλησιάζουσι εἰς τὸ πέλαγος τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ζωηρότης ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ κορυφοῦνται. Τόσα λέγονται καὶ γράφονται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὥστε ὁ νοῦς τῶν πολιτῶν διατελεῖ εἰς ἀληθῆ ἀναστάτωση. Καὶ αὐτὴ ἡ λογικὴ κατὰ τὰς τοιαύτας ἐποχὰς ἢ φυγαδεύεται ἢ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς καὶ γίνεται Ἐκ-λογικὴ.

✱

Ἴδού π. χ. μία περίστασις παράδοξος.

Μόνον ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν καὶ οἱ μᾶλλον αὐστηρῶς τὰ παραγγέλματα τῆς ὑγιεινῆς ἀκολουθοῦντες ὑποψήφιοι εὐχαριστοῦνται καὶ ἐπιδιώκουσι πανταχοῦ πᾶσι νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸ ρεῦμα.

✱

Ἀκούσατε καὶ ἓνα διάλογον μεταξὺ ἐνὸς Συγγριστοῦ καὶ ἐνὸς Σουτσιαστοῦ.

— Τὸ μέγα ρεῦμα εἶνε ὑπὲρ τοῦ Συγγροῦ.

— Τὸ Μέγα Ρεῦμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως... πιθάνον! Ἐλησμονήσατε ὅμως ὅτι κατεστράφη!

✱

Καὶ ἄλλο παράδοξον καὶ ἀκατανόητον.

Ὁ κ. Συγγρός, ὁ πλουσιώτατος τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποψηφίων νὰ ἔχη ἀντιπρόσωπόν του ἐν Ἀθήναις καὶ πρᾶκτορά του διὰ τὰς ἐκλογὰς ἓνα Ἀνάργυρον, τὸν κ. Σιμόπουλον!

✱

Οἱ στύλοι καὶ οἱ πάσσαλοι τοῦ τηλεγράφου ἐσείοντο χθὲς ὑπερηφάνως καὶ οἶονε μετ' ἀγαλλιᾶσεως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀνευ ἀνέμου σφοδροῦ. Οἱ διαβάται ἐκπληκτοὶ ἠρώτων τί σημαίνει τὸ περίεργον φαινόμενον. Μετ' ὀλίγον ἐγνώσθη, ὅτι εἶχε διορισθῆ ἀναπληρωματικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων τοῦ Κράτους ὁ κ. Καζάκης.

✱

Ὅπως ἐν ἀφανεῖς καὶ ἀνευ προειδοποιήσεως ἐτελέσθη.

σαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Ζαππεῖῳ καταστήματι τῆς Ἐκθέσεως. Μετέσχον αὐτῶν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μόνον, ἐνίκησε δ' ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον ὁ κ. Μανσόλας, φέρων μαλίστα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὸ σιδηροῦν χρηματοκιβώτιον τῆς Ἐπιτροπῆς!

✱

Τί κόσμος ἰδιότροπος! Τώρα θέλουσι νὰ γυμνάσουν καὶ τὰς περιστέρους νὰ γείνουν ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ συνιστῶσι πρὸς τοῦτο ἑταιρίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἀπόλλυται διὰ παντός μία ὡραία ποιητικὴ ἔκφρασις, διότι θὰ εἶνε ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ καὶ ἀνάργυστον ν' ἀποκαλῶνται ἀθῶναι αἱ περιστέρας, ἀφοῦ θ' ἀνήκωσιν ὅπως δήποτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

✱

Ἀφοῦ γίνεται λόγος καὶ σκέψις περὶ πτήσεως...

Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ἀντὶ νὰ φροντίζουσι περὶ τῶν περιστέρων, νὰ περικόψουσι τὰς πτέρυγας τῶν τριμῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν διαχειρίσεων, οἷτινες ὡς ἀρπακτικὰ ὄρνεα δραπετεύουσι ἀνεπιστρέπτει μετὰ τὴν λεηλασίαν;

✱

Ὁ μόνος ἐκ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ὅστις δὲν ἐτοιχοκόλλησε πρόγραμμα εἶνε ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημοτικὸς Μίκης Λάμπρος, ἐκ μετριοφροσύνης πιθάνον διὰ νὰ μὴ ἀναγνώσωσιν οἱ διαβάται λαμπρὸς ὑποψήφιος σύμβουλος.

✱

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου πρὸς ἀκηδῆ ὑπάλληλον βραδύναντα.

- Δὲν εἶδες ὅτι ἡ ὥρα εἶνε περσμένη;
- Δὲν δουλεύει τὸ ρολόγι μου.
- Φαίνεται ὅτι σοῦ μοιάζει!...

Ἄστος

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἀγαπητὴ μου καὶ περιπόθητε σύμβιε,

Πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, ὅπως ὑπῆρξα πάντοτε πιστὸς εἰς τὰ συζυγικά μου καθήκοντα, σοῦ γράφω, παμφιλτάτῃ μου Θεοδώρᾳ, τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Τοιοῦτοτρόπως καταγίνουμι εἰς εὐχάριστον ἀσχολίαν καὶ συγκοινωνῶ μαζί σου, διότι, ὡς γνωρίζεις, ἡ συγκοινωνία εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν τόσον ὡς πρὸς τὰ κράτη ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς συζύγους.

Ἐγὼ ὅστις δὲν σὲ ἐζήλευσά ποτε ἀφότου πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἔδυσεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν οἰκιακῶν μεριμνῶν ἢ σελήνη τοῦ μέλιτός μας, ἤρχισα νὰ σὲ ζηλεύω τώρα συλλογίζομενος ὅτι εὐρίσκεσκι εἰς τὴν δρόσον καὶ τὸν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς. Ἐδῶ, φιλτάτῃ μου, εἰς τὴν πόλιν ἡμεῖς οἱ ἀτυχεῖς φλεγόμεθα ὑπὸ τοῦ καύσωνος, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ψυχρότης τὴν ὁποίαν πάντοτε ἡ κοινωμία δεικνύει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐντίμους συνταξιούχους καὶ οικογενειάρχας, θ' ἀπεθνήσκομεν ἐκ τῆς θερμότητος. Τὸ θερμόμετρον καθ' ἡμέραν ἀνέρχεται πολὺ ὑψηλὰ καὶ διὰ νὰ μετριάσω ὁπωσοῦν τὸν ἀφόρητον καύσωνα, κατεβίβασα τὸ θερμόμετρόν μας—ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἠγοράσαμεν, ὡς ἐνθυμεῖσκι, πρὸ δέκα ἐννέα ἐτῶν εἰς Ναύπακτον—κάτω εἰς τ' ὑπόγειον. Ἐλπίζω διὰ τῆς εὐφυοῦς ταύτης ἐπινοίας^{εἴ} κερδήσωμεν δύο τρεῖς βαθμούς, τοὺς ὁποίους σκέπτομαι^{εἴ}.

λοστόργως νὰ προσθέσω εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους θὰ λάβῃ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ὁ ἀγαπητός μας Μιμίκος.

Τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας διέρχομαι ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας τῆς προτεραίας, τὰς ὁποίας ἀγοράζω ἀπὸ τὸν ὑπὲρ-την τοῦ γειτονικοῦ καφενεῖου πρὸς τέσσαρας εἰς τὴν πεντάραν, διότι ἐννοῶ, φιλτάτη μου σύζυγος, ὅτι καθεὶς ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν τύπον τῆς πατρίδος του. Ὁ τύπος εἶνε πρᾶγμα ἱερόν· ὁ τύπος διαφωτίζει τὰ πάντα καὶ ἀν ἐνθυμεῖσαι τί λέγει το Εὐ-αγγέλιον, καὶ αὐτός ὁ ἄπιστος Θωμάς ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἀφοῦ παρετήρησε τὸν τύπον τῶν ἡλῶν. Ἰδιαιτέρας δὲ ἐκτιμήσεως εἶνε αἱ αἰ ἐφημερίδες τῆς πόλεως μας χάρις εἰς τὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας δημοσι-εῖουν ἀκαταπαύστως. Αἱ σελίδες τῶν ἐφημερίδων ἔγειναν ἀληθῆ εἰκονοστάσια ἢ δὲ πώλησις τῶν φύλλων ἕνεκα τῶν εἰκόνων ἠὲξήθη καταπληκτικῶς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὁ-μως μ' ἐλύπησε, διότι ὡς γινώσκεις, ἡ εἰκονικὴ πώλησις εἶνε πρᾶξις τιμωρουμένη παρὰ τοῦ νόμου. . . . (Ἀφίνω πρὸς στιγμὴν τὸ γράψιμον διὰ νὰ ὑπάγω νὰ δώσω ἕνα γερὸ σακαμίλι εἰς τὸν ἀδιόρθωτον Μιμίκον ὅστις, ἐνῶ ἔγραφα, κατεβρόχθισε κρυφίως τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης καφὲν μὲ γάλα καὶ μ' ἐστέρησε τοῦ πρωينوῦ προγεύματός μου, ὁ ἀχρεῖος !)

Σεβόμενος τὴν ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν σου, δὲν σοῦ ἀ-νακοινῶ τὰς λεπτομερείας τῶν καρατομήσεων. Σοῦ λέγω μόνον ὅτι ἡ τελευταία ἔγεινεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου ἐκα-ρατομήθη εἰς κακοῦργος ὀνόματι Κουνάδης, ὅστις ἀφοῦ ἔ-καυσε πρῶτον τὴν συζυγὸν του, κατόπιν τὴν ἀπέκτεινεν. Καὶ τοῦτο φεῦ ! εἶνε δεῖγμα πόσον εἶνε χαλαρὰ τὰ συζυ-γικὰ καθήκοντα εἰς τὴν χώραν μας, ὅπου δυστυχῶς εὐρί-σκονται καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι καίουν τοὺς συζύγους των. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συνέβησαν πολλαὶ ταραχαὶ καὶ λιθο-βολισμοί, ἐπληγῶθη δὲ ὁ δῆμιος καὶ ὁ Τελώνης, ὅστις ἔ-σως κατεγίνετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταραχῆς νὰ κάμῃ κατὲν λαθρεμπόριον. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ὁ ἐρετεινὸς χρόνος εἶνε πολὺ ἀτυχῆς διὰ τοὺς Τελῶνας ἐν γένει !

Μὴ νομίσης ὅμως ὅτι ἔπαυσαν αἱ καρατομήσεις ! Ἐξα-κολουθοῦν δυστυχῶς, φιλτάτη μου· προχθὲς εἰς τὸν δρόμον ἕνα κάρρον τρέχον δρυμαίως ἔκοψεν εἰς τὸ μέσον ἕν ἀτυχῆς μικρὸν παιδίον. Σ' ἐρωτῶ, τί ἄλλο εἶνε τοῦτο παρὰ *καρρα-τόμησις* ;

Περὶ ἐξωτερικῶν γνωρίζω ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεσαι καὶ ἐπο-μένως τὰ περὶ αὐτῶν. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ παρασιωπήσω ὅτι αὐτὴ ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις θὰ ἐπιφέρῃ πολλὰ τὰ ἀπρόοπτα. Ἡ Γαλλία, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὸν κ. Δη-λιγιάννην ζητεῖ τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ Γερ-μανία ζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς Συρίας διὰ νὰ ἐκλέξουν οἱ Συριοὶ τὸν Τσιροπινᾶν καὶ ὄχι τὸν Βαφιαδάκην· ἡ δὲ Γαλλία πρὸς ἀντιπολίτευσιν, κεντᾶ τὴν Ρωσίαν νὰ ἐκφο-βίξῃ τὸν Σουλτάνον. Ἀκουσε ὅπου σοῦ τὸ λέγω ἐγώ, φιλ-τάτη μου σύμβιε, ὅλ' αὐτὰ εἶνε *κεντήματα γαλλικὰ . . . καὶ ὠραία . . .*

Καὶ ἰδοὺ ἐρχόμεθα εἰς τὰ δημοτικὰ· ἀλλὰ τί πρῶτον τί δ' ὕστατον νὰ σοὶ εἶπω ἐκ τόσο φοβεροῦ κυκεῶνος ; Ἐὰν ἦσο παροῦσα, φιλτάτη σύζυγε, ἡ φυσικὴ ὑπερηφάνεια τῆς ψυχῆς σου ἤθελε δικαίως κολακευθῆ, ἐκ τῶν ἐπισκέψεων καὶ τῶν φιλοφρονημάτων, τῶν ὁποίων ἐγενόμην ἀντικείμενον ἐκ μέρους τῶν πολυαριθμῶν ὑποψηφίων. Ὁ οἶκός μας κα-τεκλύσθη ἀπὸ ἐπισκεπτῆρια καὶ προγράμματα, ὁ δὲ Μιμί-κος δὲν προφθάνει νὰ κατασκευάζῃ πετεινοὺς, ἀετοὺς καὶ ἄλλα τὰ χάρτινα εἶδη τῶν ὀρνέων. Εἰκοσιεῖς πᾶρεδροι, ὀγ-δάκοντα ὀκτώ σύμβουλοι, καὶ ὅλοι ἄνθρωποι ἀξιόλογοι,

ἐντιμοὶ, χρηστοί, κοινωνικοί· ἀν ἀναγνώσῃς τὰς βιογρα-φίας των εἰς τὰς ἐφημερίδας, θὰ κίσθανθῇς καὶ σὺ ὅπως ἐγὼ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας, οἵ-τινες ἀναιδῶς διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν παράγει πλέον μεγάλους ἀνδρας. Μοῦ ἔκαμιν ἰδίως ἐντύπωσιν τὸ γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐκτιθέμενοι εἶνε *γνωστοὶ καὶ δημοτικοί*, ἡκτεῖρα δὲ τὴν κοινωνικὴν μου ἀπειρίαν, διότι ἐνῶ γνωρίζω τόσους δικασ-τικὸς κλητῆρας, ἀργυραμοιβούς, ἱεροψάλτας, ὀδοντοῖα-τροὺς καὶ τόσους ἄλλους διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἔχω τὸ ἀτύχημα νὰ μὴ γνωρίζω τοῦλάχιστον τοὺς ἐβδομή-κοντα πέντε ἐκ τῶν ὀγδοήκοντα ὀκτώ ! Ἄλλ' ἀφοῦ τὸ λέ-γουν αἱ ἐφημερίδες, πρέπει νὰ εἶνε ἀληθές· ἄλλως τε, βε-βαίως διὰ νὰ εἶνε κανεὶς *σύμβουλος* πρέπει ἀναποφεύκτως νὰ εἶνε καὶ *δημοτικός*.

Ὡς πρὸς τοὺς δημάρχους δὲ τί νὰ σοὶ εἶπω, ὦ φίλη τῆς ψυχῆς μου ; Εὐρίσκομαι εἰς δεινὸν δίλημμα, ἢ κυριο-λεκτικώτερον εἰπεῖν εἰς *τετράλημμα*, διότι τέσσαρες εἶνε οἱ ὑποψήφιοι δῆμαρχοι, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ κ. Κυρια-κοῦ, ὅστις παρητήθη παραδόξως ὑπὲρ τοῦ πλουσιωτέρου τῶν ἀντιπάλων του, ἀλλ' ὅστις ἐκθέτει μῦλα ταῦτα δι-πλὴν κάλπην δημάρχου καὶ συμβούλου καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχη πάντοτε ὡς παλαιὸς δῆμαρχος δικαίωμα *ἐπικαλπίας* ἐπὶ τοῦ δήμου. Τίνα νὰ ψηφίσω ; τὸν Σοῦτσον, ὅστις εἶνε τὸ τέκνον τοῦ λαοῦ ἢ τὸν Συγγρόν ὅστις εἶνε ὁ ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ, ἢ τὸν Ράλλην ὅστις εἶνε ὁ ἀδελφός τοῦ ἐκλε-κτοῦ τοῦ λαοῦ, ἢ τὸν Καλλιφρονᾶν ὅστις εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς τοῦ λαοῦ ; Ἰδοὺ τί κάμνουν αἱ παρκατάσεις τοῦ Οἰδῖποδος ! ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς γίνεταί καὶ αὐτός Οἰδῖπος καὶ γεννᾷ τέκνα ἀλλησφαζόμενα. Θιέ μου ! διατί τὰ σφαι-ρίδια νὰ μὴ εἶνε τετράγωνα, διὰ νὰ γράψω ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ ἰδικοῦ μου τὰ ὀνόματα τῶν τεσσά-ρων ὑποψηφίων, διὰ νὰ ψηφίσω καὶ τοὺς τέσσαρας ὁμοῦ ; Τὴν ἀπόφασίν μου, θὰ σοῦ τὴν ἀνακοινώσω προσεχῶς· γράψε μου ἐν τούτοις καὶ σὺ καὶ συμβούλευσέ με, πῶς νὰ ἐ-ξέλθω ἀπὸ τὴν ἀμνηχανίαν.

Ἀσπάζομαι τὴν ἀγαπητὴν μας Οὐρανίαν τῆς στέλλω ν' ἀναγνώσῃ ἕνα νέον δράμα ὠραιότατον τὸν *Μαριώδη*, τὸ ὅποιον διὰ πρώτην φορὰν θὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Παραδει-σον ὁ θίασος τοῦ Ταβουλάρη. Ὁ Μιμίκος εἶνε καλὰ με-λετᾷ διὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ εἶνε φιλομαθέστατος ὡς πάν-τοτε. Χθὲς τὸ βράδυ μὲ ἠρώτησε τί εἶνε καθολικὴ ψηφοφο-ρία. Τοῦ ἀπήντησα πατρικῶς ὅτι ἡ ψηφοφορία λέγεται κα-θολικὴ ὅταν δὲν ὑπάρχουν διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς ἐκλο-γῆς, διότι τότε λέγεται ψηφοφορία τῶν διαμαρτυρομένων. Ἡ Βασίλω ἐπίσης εἶνε καλὰ καὶ ἐργάζεται, ἀλλὰ ὑβρίζει πολὺ τὸν Τρικούπην, διότι ἔπεμψεν εἰς τὰς ἐστίας των τοὺς ὑπηρετοῦντας ἀνυποτάκτους ἐφέδρους.

Χαῖρε, προσφιλεστάτη μου Θεοδώρα, σὲ ἀσπάζομαι περι-παθῶς.

Ὁ ἀφωσιωμένος σύζυγός σου
Σαχαρίας Παραδαρμίνος

Υ. Γ. Εὐρον ! εὐρον ! ὡς πρὸς τοὺς δημάρχους, ἀπεφά-σισα νὰ μὴ ὑπάγω νὰ ψηφίσω, ἀλλὰ νὰ πέμψω εἰς ἕνα ἔ-καστον ἐξ αὐτῶν τὸ σφαιρίδιόν μου. Τοιοῦτοτρόπως θὰ εὐ-χαριστήσω καὶ τοὺς τέσσαρας, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν συνεί-δησίν μου.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

ΣΤΡΕΨΙΔΟΜΕ